

201203656/1/V3 en

201203658/1/V3.

Datum uitspraak: 17 juli 2012

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
's-Hertogenbosch, van 2 april 2012 in zaken nrs. 12/8805 en 12/8806 in de
gedingen tussen:

de vreemdeling

en

de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel.

1. Procesverloop

Bij besluit van 13 maart 2012 heeft de minister, voor zover thans van belang, een inreisverbod tegen de vreemdeling uitgevaardigd. Bij besluit van dezelfde dag is de vreemdeling vervolgens in vreemdelingenbewaring gesteld. Beide besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 2 april 2012, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank de daartegen door de vreemdeling ingestelde beroepen ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brieven, bij de Raad van State binnengekomen op 8 april 2012, hoger beroep ingesteld. Deze brieven zijn aangehecht.

De minister heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

Inbewaringstelling

2.1. Hetgeen in het hogerberoepschrift is aangevoerd en aan artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 voldoet, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

Inreisverbod

2.2. De vreemdeling klaagt in de enige grief dat de rechtbank in de aangevallen uitspraak ten onrechte heeft overwogen dat zijn beroepsgrond, dat hij voorafgaand aan het uitvaardigen van het inreisverbod in strijd met artikel 11, tweede en derde lid, van Richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven (PB 2008 L 348; hierna: de Terugkeerrichtlijn) niet is gehoord, faalt.

De vreemdeling betoogt hiertoe, samengevat weergegeven, dat de rechtbank niet heeft onderkend dat het inreisverbod is uitgevaardigd om 10.45 uur, terwijl het gehoor op datzelfde tijdstip is aangevangen. Voorts is de vreemdeling gedurende dit gehoor slechts geïnformeerd over het uitvaardigen van een terugkeerbesluit en een inreisverbod, zodat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat hij in de gelegenheid is gesteld zijn zienswijze te geven, aldus de vreemdeling.

2.2.1. Uit het op ambtseed opgemaakte proces-verbaal van gehoor van 13 maart 2012 blijkt dat dit gehoor op voormelde datum om 10.40 uur is aangevangen. Uit het besluit van 13 maart 2012, voor zover thans van belang, blijkt dat de minister het inreisverbod tegen de vreemdeling op dezelfde dag om 10.45 uur heeft uitgevaardigd. De klacht dat het gehoor niet voorafgaand aan het uitvaardigen van het inreisverbod heeft plaatsgevonden, mist derhalve feitelijke grondslag.

De grief faalt in zoverre.

2.2.2. De Afdeling heeft eerder, bij uitspraken van 15 juni 2012 in zaken nrs. 201201202/1/V4 en 201202257/1/V3 (www.raadvanstate.nl) overwogen dat uit artikel 4:8, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb), gelezen in samenhang met artikel 11, tweede lid, van de Terugkeerrichtlijn, voortvloeit dat de minister de betrokken vreemdeling in de gelegenheid moet stellen om individuele omstandigheden, in verband waarmee volgens de betrokken vreemdeling aanleiding zou bestaan voor een verdere verkorting van de duur van het inreisverbod, aan te voeren. Indien een vreemdeling zodanige omstandigheden heeft aangevoerd, zal de minister, indien hij daarin geen aanleiding ziet om de duur van het inreisverbod verder te verkorten, ingevolge artikel 3:46 van de Awb dit standpunt dienen te motiveren.

2.2.3. Uit de dossierstukken, waaronder voormeld proces-verbaal van gehoor van 13 maart 2012, blijkt niet dat in de bestuurlijke fase aan de vreemdeling kenbaar is gemaakt dat individuele omstandigheden aanleiding kunnen geven tot afzien van het opleggen van een inreisverbod dan wel tot verkorting van de duur van het op te leggen inreisverbod en dat het aan de vreemdeling is dergelijke individuele omstandigheden naar voren te brengen. Evenmin blijkt uit voormeld proces-verbaal dat tijdens dat gehoor enige specifiek hierop gerichte vraag is gesteld. Daardoor heeft de minister eventuele individuele omstandigheden aan de zijde van de vreemdeling niet bij zijn beoordeling en bij de motivering van het besluit van 13 maart 2012 kunnen betrekken. Dit besluit is daarom in strijd met de artikelen 3:2 en 3:46 van de Awb genomen.

2.2.4. De grief slaagt.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd, voor zover daarin het beroep tegen het inreisverbod ongegrond is verklaard. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het beroep tegen het inreisverbod van 13 maart 2012 gegrond verklaren en dat besluit wegens strijd met de artikelen 3:2 en 3:46 van de Awb vernietigen.

Voor het overige dient de aangevallen uitspraak te worden bevestigd.

2.4. De minister dient op na te melden wijze tot vergoeding van de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep in zaak nr. 201203656/1/V3 gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, van 2 april 2012 in zaken nrs. 12/8805 en 12/8806, voor zover daarin het beroep tegen het inreisverbod ongegrond is verklaard;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank ingestelde beroep in zaak nr. 12/8806 gegrond;
- IV. vernietigt het tegen de vreemdeling uitgevaardigde inreisverbod van 13 maart 2012;
- V. bevestigt de aangevallen uitspraak voor het overige;
- VI. veroordeelt de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het beroep en het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 1.311,00 (zegge: dertienhonderdelf euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand; het dient aan de secretaris van de Raad van State (bankrekening Raad van State 56.99.94.977) onder vermelding van het zaaknummer te worden betaald.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. A.B.M. Hent en mr. N. Verheij, leden, in tegenwoordigheid van mr. C.E.C.M. van Roosmalen, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

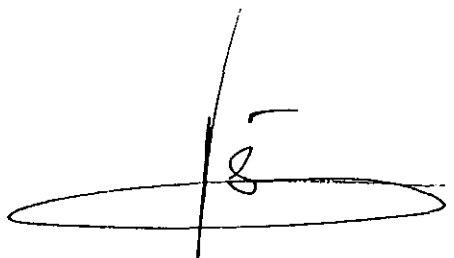
w.g. Van Roosmalen
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 17 juli 2012

53-699.

Verzonden: 17 juli 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' with a horizontal stroke and a small loop at the end.

mr. H.H.C. Visser